

РЕШЕНИЕ

№ 41477

гр. София, 11.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9867** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Б. К. Б. от [населено място], подадена чрез адв. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1322964 от 15.08.2025 г., издадена от А. Р. М. – мл. автоконтрольор към сектор „Пътна полиция“ – П., ОДМВР - П..

В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност на оспорената ПАМ доколкото при издаването ѝ не са спазени административно производствените правила и материалния закон. С тези доводи се иска отмяната му, както и присъждане на разноски.

Ответникът - А. Р. М. – мл. автоконтрольор към сектор „Пътна полиция“ – П., ОДМВР - П. – не се явява, не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от 02.12.2025 г., депозирано от юрк. В., в което излага доводи за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С оспорената заповед на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС №[ЕИК] до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18, на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. GA № 3845365 от 15.08.2025 г. за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП; нарушение по чл. 5, ал.

1, т. 2 и чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП. В АУАН е посочено, че при извършена проверка на 15.08.2025 г. в 22:50 ч. е установено, че жалбоподателят управлява влак ДАФ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Моника транспорт 2024“ ЕООД, по АМ „С.“ с посока на движение от [населено място] към [населено място], като на километър 26+500 пука задна дясна гума на втора ос на прикаченото полуремарке. Същата се разпилява на пътното платно. Водачът не взема мерки за отстраняването на парчетата гума и не предупреждава за предмети или вещества на пътя застрашаващи другите участници в движението, в следствие на което лек автомобил О., рег. [рег.номер на МПС] преминава през парчетата гума и реализира ПТП с материални щети. Водачът не спира и продължава движението си към [населено място]. Същият е установен в движение на километър 10+500 като при извършена проба за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Drug test – 5000 с фабричен номер ARNJ 006, проба номер 128, е констатирана употреба на амфетамин. На Б. е издаден талон за медицинско изследване № 0194807 и 8 броя стикери с № А065996.

Към преписката е приложен цитираният АУАН, а в оспорената заповед е изложена същата фактическа обстановка. Като доказателства по делото е представена административната преписка, в това число и заповеди за компетентност на органа издал заповедта. От жалбоподателя е представено Постановление за прекратяване на наказателното производство от 27.10.2025 г., с което е прекратено наказателното производство по ДП № 324/2025 г. по описа на Второ РУ – П., пр. пр. № 3114/2025 г. по описа на РП-П., водено за престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК. С писмо от 13.11.2025 г. от Районна прокуратура – [населено място] е представен заверен препис от Протокол за извършена експертиза № 25/ТЛ – 738 от 26.09.2025 г. в МИ на МВР /л. 35-37/, от която се установява, че от извършените изследвания на предоставените биологични проби от Б. К. Б. не се установява наличие на наркотични вещества и/или техните аналози.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл.171, т. 1, б. “б“ от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде

проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорвания, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 172, т. 1, б. „б“ от ЗДвП хипотези, а именно – водачът управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган и не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка е издадена в писмена форма и съдържа всички необходими реквизити, съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В нея е посочено, че се издава въз основа акт за установяване на административно нарушение, като са описани и установените с акта обстоятелства. В текста на акта фигурира позоваване на фактическо обстоятелство, съставляващо едновременно с това и възприетото от органа при произнасянето му материалноправно основание за прилагане на принудителната административна мярка. С оглед на това същата е мотивирана, като мотиви има изложени и в съставения акт за установяване на административно нарушение. Не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 2 от АПК.

В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, такива, които ако не бяха извършени щяха да доведат административния орган до различни фактически и правни изводи. Само подобни нарушения се оценяват като съществени и респ., само подобни нарушения биха могли да обосновават извод за незаконосъобразност на административния акт. Съдът не намира и никакви разминавания в съставения АУАН и в изложените в ЗППАМ мотиви. С оглед изложеното по-горе не се констатира основания, които да послужат за отмяна на заповедта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон.

За да е материално законосъобразна заповедта е необходимо по делото органът да е доказал фактическия състав на разпоредбата и да е налице някоя от четирите хипотези - 1) управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установено с техническо средство или медицинско изследване; 2) управление под въздействието на наркотични вещества, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест; 3) отказ да бъде проверен с техническо средство; 4) отказ да даде кръв за медицинско изследване. Като по – същественото тук е, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 от ЗДвП, установените стойности са определящи.

От доказателствата по делото следва, че на жалбоподателят е извършена проверка с тест, който резултат е отчел употреба на амфетамин, като този резултат е оспорен от него и му е издаден талон за изследване. Изследване е извършено.

От оспорваният е взета кръвна проба и е изпратена за извършване на токсикохимична експертиза възложена на основание Постановление за назначаване на експертиза с УРИ рег. № 3796р-15061 от 15.08.2025 г. по бързо производство № 324/2025 г. по описа на Второ РУ – П..

Съгласно чл. 3а, т. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ

концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

От представената по делото експертиза е видно, че не е установено присъствие на наркотични вещества – амфетамин, т.е. употребата им не е доказана и констатациите в АУАН са оборени, поради което от страна на оспорващия не е осъществен посочената в акта хипотеза на чл. 171, ал. 1, т. б. "б" от ЗДвП, представляваща предпоставка за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС. Обжалваната заповед се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1322964 от 15.08.2025 г., издадена от А. Р. М. – мл. автоконтрольор към сектор „Пътна полиция“ – П., ОДМВР – П., с която на Б. К. Б., ЕГН – [ЕГН], е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: